

czwartek, 16.01.2025

Odpusty

I ODPUSTY, KTÓRE MOŻNA ZYSKIWAĆ CODZIENNIE

Za pobożne odmówienie cząstki Różańca Świętego, w sposób ciągły, z rozważaniem tajemnic różańcowych, w kościele albo w kaplicy albo rodzinie albo we wspólnocie zakonnej, we wspólnocie wiernych, zwłaszcza gdy wiele osób gromadzi się w jakimś szlachetnym celu (n. 17 § 1, 1o). Za czytanie Pisma świętego z czcią należną Słowu Bożemu i na sposób lektury duchowej przynajmniej przez pół godziny z tekstu zatwierzonego przez władzę kościelną (n. 30 § 1). Kto nie może czytać osobiście, wystarczy gdy słucha czytającego nawet przez środki audiowizualne (n. 30 § 2). Za nawiedzenie i adorowanie Najświętszego Sakramentu przez pół godziny (n. 7 § 1, 1o). Za pobożne odprawienie Drogi Krzyżowej – przed stacjami prawnie erygowanymi – połączone z rozważaniem Męki i Śmierci Chrystusa – i przechodzeniem od stacji do stacji; w publicznym odprawianiu wystarczy przechodzenie prowadzącego (n. 13, 2o). Prawnie przeszkodzeni mogą przez kwadrans czytać i rozważać Mękę Pańską (n. 13, 2o, 1). Za pobożne łączenie się przez pośrednictwo radia czy telewizji z nabożeństwem Drogi Krzyżowej odprawianej przez Ojca Świętego (n. 13, 2o). Za pobożnie odmówienie Koronki do Miłosierdzia Bożego w kościele lub kaplicy wobec Najświętszego Sakramentu publicznie wystawionego lub przechowywanego w tabernakulum. Jeżeli wierny z powodu choroby lub innej słusznej racji nie może wyjść z domu, ale odmówi Koronkę do Miłosierdzia Bożego z ufnością i z pragnieniem miłosierdzia dla siebie oraz gotowością okazania go innym, pod zwykłymi warunkami również zyskuje odpust zupełny (Dekret Penitencjarii Apostolskiej z dnia 12.01.2002 dotyczy całego terytorium Polski).

II ODPUSTY, KTÓRE MOŻNA ZYSKIWAĆ W CIĄGU ROKU

W Nowy Rok (1 stycznia): za pobożny udział w śpiewie lub recytacji w kościele lub kaplicy hymnu „O Stworzycielu, Duchu przyjdź” (n. 26 § 1, 1o). W każdy piątek Wielkiego Postu: za odmówienie przed obrazem Jezusa ukrzyżowanego po przyjęciu Komunii świętej i modlitwy „Oto ja, o dobry i najśłodszy Jezu” (n. 8 § 1, n. 2o). W okresie Wielkiego Postu: za udział w nabożeństwie „Gorzkich Żali” w jakimkolwiek kościele lub kaplicy na terenie Polski wierny zyskuje odpust zupełny raz w tygodniu w okresie Wielkiego Postu (Pismo Penitencjarii Apostolskiej z dnia 06.02.1968). W Wielki Czwartek: za pobożne odmówienie hymnu „Przed tak wielkim Sakramentem” podczas uroczystej repozycji Najświętszego Sakramentu po Mszy Świętej Wieczery Pańskiej (n. 7 § 1, 2o). W Wielki Piątek: za pobożne uczestniczenie w liturgii Wielkiego Piątku połączone z adoracją Krzyża (n. 13, 1o). W Wielką Sobotę: za odnowienie w czasie liturgii Wigilii Paschalnej przyrzeczeń chrzcielnych według formuły zatwierdzonej przez Kościół (n. 28 § 1). W II Niedzielę Wielkanocną, czyli Miłosierdzia Bożego: a) udziela się odpustu zupełnego na zwykłych warunkach (spowiedź sakramentalna, Komunia eucharystyczna, modlitwa w intencjach papieskich) wiernemu, który w II Niedzielę Wielkanocną, czyli Miłosierdzia Bożego, w jakimkolwiek kościele lub kaplicy, z sercem całkowicie wolnym od wszelkiego przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, choćby powszedniego, weźmie udział w pobożnych praktykach spełnianych ku czci Bożego Miłosierdzia albo przynajmniej odmówi przed Najświętszym Sakramentem Eucharystii, wystawionym publicznie lub ukrytym w tabernakulum modlitwy „Ojcze nasz” i „Wierzę”, dodając pobożne wezwanie do Pana Jezusa Miłosiernego, np. „Jezu Miłosierny, ufam Tobie” (Dekret Penitencjarii Apostolskiej z dnia 29.06.2002). b) Ponadto marynarze, którzy wykonują swoje obowiązki na niezmiernych obszarach mórz; niezliczeni bracia, których tragedie wojenne, wydarzenia polityczne, uciążliwe warunki naturalne i inne podobne przyczyny zmusiły do opuszczenia rodzinnej

ziemi; chorzy i ich opiekunowie oraz ci wszyscy, którzy z uzasadnionej przyczyny nie mogą opuścić domów lub wykonują pilnie potrzebne zadania dla dobra społeczności, mogą uzyskać odpust zupełny w Niedzielę Miłosierdzia Bożego, jeśli wyrzekając się całkowicie jakiegokolwiek grzechu, jak to zostało powiedziane powyżej, i z zamiarem spełnienia – gdy tylko będzie to możliwe – trzech zwykłych warunków, odmówią przed świętym wizerunkiem naszego Pana Jezusa Miłosiernego modlitwę „Ojczy nasz” i „Wierzę”, dodając pobożne wezwanie do Pana Jezusa Miłosierny, np. „Jezu Miłosierny, ufam Tobie”. (Dekret Penitencjarii Apostolskiej z dnia 29.06.2002). c) Gdyby nawet to nie było możliwe, tego samego dnia będą mogli uzyskać odpust zupełny, ci którzy duchowo zjednoczą się z wiernymi, spełniającymi w zwyczajny sposób przepisane praktyki w celu otrzymania odpustu, i ofiarują Miłosiernemu Bogu modlitwę, a wraz z nią cierpienia spowodowane chorobą i trudy swojego życia, podejmując zarazem postanowienie, że spełnią oni trzy przepisane warunki uzyskania odpustu zupełnego, gdy tylko będzie to możliwe (Dekret Penitencjarii Apostolskiej z dnia 29.06.2002). W uroczystość Zesłania Ducha Świętego: za pobożny udział w śpiewie lub recytacji w kościele lub kaplicy hymnu „O, Stworzycielu Duchu, przyjdź” (n. 26 § 1, 1o). W uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej: za udział w uroczystej procesji eucharystycznej prowadzonej w kościele czy poza nim (n. 7 § 1, 3o). W uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa: za publiczne odmówienie aktu wynagrodzenia Najświętszemu Sercu Pana Jezusa „O, Jezu Najśodszy, któremu za miłość bez granic” (n. 3). W uroczystość Św. Apostołów Piotra i Pawła: za użycie przedmiotu religijnego, (np. krzyżyka, różańca, medalika), poświęconego przez papieża lub biskupa, i odmówienie wyznania wiary zatwierdzonego przez Kościół (n. 14 § 1). W uroczystość Chrystusa Króla: za publiczne odmówienie aktu poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa „O, Jezu Najśodszy, Odkupicielu rodzaju ludzkiego” (n. 2). W Stary Rok (31 grudnia): za pobożny udział w śpiewie lub recytacji w kościele lub kaplicy hymnu „Ciebie Boga wystawiamy” w celu okazania wdzięczności za łaski minionego roku. (n. 26 § 1, 2o). W dniu Pierwszej Komunii Świętej: za przystąpienie do Pierwszej Komunii świętej lub pobożny udział w uroczystości pierwszokomunijnej (n. 8 § 1, 1o). W dniu Prymicji kapłańskich: Prymicjant zyskuje odpust zupełny za celebrowanie Mszy świętej prymicyjnej z ludem w wyznaczonym dniu (n. 27 § 1, 1o) i wierny za uczestniczenie w takiej Mszy świętej prymicyjnej (n. 27 § 1, 2o). W dniu zakończenia Kongresu Eucharystycznego: za pobożny udział w uroczystym zakończeniu Kongresu Eucharystycznego (n. 7 § 1, 4o). W czasie Misji parafialnych: Za udział w kilku kazaniach misyjnych, łącznie z udziałem w uroczystym zakończeniu misji (n. 16 § 1). Za udział w ćwiczeniach duchowych trwających przynajmniej pełne trzy dni (n. 10 § 1). W tygodniu modlitw o jedność chrześcijan: za podjęcie jakichś funkcji w tygodniu modlitw o jedność chrześcijan oraz za wzięcie udziału w zakończeniu tygodnia modlitw o jedność chrześcijan (n. 11 § 1). Za pobożny udział w modlitwie różańcowej prowadzonej przez papieża i transmitowanej przez radio lub telewizję (n. 17 § 1, 2o). Za pobożne odmówienie hymnu Akathistos lub Oficjum Paraclisis – w kościele albo w kaplicy, albo w rodzinie, we wspólnocie zakonnej, we wspólnocie wiernych, zwłaszcza gdy wiele osób gromadzi się w jakimś szlachetnym celu, przy czym wystarczy odmówić pewną część hymnu Akathistos bez przerywania zgodnie z prawomocnym zwyczajem. (n. 23 § 1). Odpust zupełny uzyskują członkowie rodziny, którzy po raz pierwszy poświęcają się Najświętszemu Sercu Jezusowemu lub Świętej Rodzinie podczas specjalnego obrzędu – jeżeli to możliwe – z udziałem kapłana lub diakona i pobożnie odmówią modlitwę zaaprobowaną przez Kościół przed wizerunkiem Najświętszego Serca Pana Jezusa lub Świętej Rodziny (n. 1). Kto pobożnie uczestniczy każdego dnia w nabożeństwach ustanowionych dla osiągnięcia celów religijnych (np. w tygodniu modlitw o powołania kapłańskie i zakonne, w tygodniu misyjnym, w tygodniu modlitw za młodzież, w dniu chorych) uzyskuje odpust zupełny (n. 5). W czasie wizytacji kanonicznej: jednorazowo odpust zupełny za udział w Liturgii świętej, której przewodniczy wizytator (n. 32).

III. ODPUSTY ZYSKIWANE ZA NAWIEDZENIE KOŚCIOŁA lub KAPLICY

Podczas nawiedzenia kościoła lub kaplicy w każdym wypadku należy pobożnie odmówić „Ojczy nasz” i „Wierzę” (N.

19). Jeżeli nawiedzenie przepisane jest w określonym dniu, wówczas można to uczynić od południa dnia poprzedniego do północy oznaczonego dnia (N. 14). Za nawiedzenie kościoła parafialnego: a) w uroczystość tytułu kościoła parafialnego (n. 33 § 1, 5oa) b) 2 sierpnia (odpust Porcjunkuli) (n. 33 § 1, 5ob) Za nawiedzenie kościoła lub kaplicy w dniu Wspomnienia Wszystkich Wiernych Zmarłych (2 listopada). Za zgodą Ordynariusza odpust ten może być przeniesiony na niedzielę poprzednią lub następną lub na uroczystość Wszystkich Świętych. (n. 29 § 1, 2o). Odpust ten można ofiarować tylko za zmarłych. Za pobożne nawiedzenie cmentarza w dniach 1-8 listopada połączone z modlitwą choćby myślą za zmarłych. (29 § 1, 1o). Odpust ten można ofiarować tylko za zmarłych. Za pobożne nawiedzenie kościoła lub ołtarza w dniu jego poświęcenia (dedykacji) (n. 33 § 1, 6o). Za nawiedzenie kościoła lub kaplicy Instytutów życia konsekrowanego i Stowarzyszeń życia apostołskiego w dniu poświęconym ich założycielowi (n. 33 § 1, 7o). Za pobożne nawiedzenie kościołów lub kaplic, w których obchodzone są uroczystości ku czci nowych Świętych lub Błogosławionych w ciągu roku, celem pogłębienia czci i pobożności wobec nich, wierny uzyskuje jednorazowo odpust zupełny. Za pobożne nawiedzenie kościoła, w którym odbywa się synod diecezjalny można uzyskać jednorazowo odpust zupełny (n. 31). Za nawiedzenie kościoła katedralnego (n. 33 § 1, 3oa-e): a) w uroczystość ŚŚ. Apostołów Piotra i Pawła (29 czerwca) b) w uroczystość tytułu kościoła katedralnego c) w święto Katedry św. Piotra Ap. (22 lutego) d) w dniu poświęcenia archibazyliki Najświętszego Zbawiciela (czyli bazyliki na Lateranie) (9 listopada) e) w dniu 2 sierpnia (odpust Porcjunkuli) Za nawiedzenie sanktuarium diecezjalnego lub narodowego lub międzynarodowego ustanowionego przez kompetentną władzę (n. 33 § 1, 4oa-c): a) w uroczystość tytułu tego sanktuarium b) raz w roku w dniu wybranym przez wiernego c) ilekroć wierny bierze udział w zbiorowej pielgrzymce Za nawiedzenie bazyliki mniejszej (n. 33 § 1, 2oa-d): a) w uroczystość ŚŚ. Apostołów Piotra i Pawła (29 czerwca) b) w uroczystość tytułu bazyliki mniejszej c) 2 sierpnia (odpust Porcjunkuli) d) raz w roku w dniu wybranym przez wiernego Za nawiedzenie jednej z czterech bazylik patriarchalnych w Rzymie w czasie pielgrzymki zbiorowej, lub jeśli indywidualnie to ze wzbudzeniem aktu synowskiego poddania papieżowi (n. 33 § 1, 2o). Za nawiedzenie kościoła stacyjnego w Rzymie połączonego z pobożnym udziałem w nabożeństwie stacyjnym (n. 33, § 2).

IV ODPUSTY, KTÓRE MOŻNA ZYSKIWAĆ W R O C Z N I C E

W rocznicę swojego chrztu: za odmówienie przyrzeczeń chrzcielnych według formuły zatwierdzonej przez Kościół (n. 28 § 1). W jubileusz 25-lecia, 50-lecia, 60-lecia i 70-lecia kapłaństwa: za odnowienie wobec Boga postanowienia wiernego wypełniania obowiązków swego powołania (n. 27, § 2, 1o) oraz wierni za pobożny udział w uroczystej Mszy świętej jubileuszowej (n. 27 § 2, 3o). W jubileusz 25-lecia, 40-lecia i 50-lecia święceń biskupich: za odnowienie wobec Boga postanowienia wiernego wypełniania obowiązków swego stanu (n. 27 § 2, 2o) oraz wierni za pobożny udział w uroczystej Mszy świętej jubileuszowej (n. 27, § 2, 3o).

V ODPUSTY POŁĄCZONE Z B Ł O G O S Ł A W I E Ń S T W E M

Za pobożne przyjęcie błogosławieństwa papieskiego udzielonego przez Ojca Świętego „Urbi et Orbi” choćby przez radio lub telewizję, byleby wierny uważnie śledził sam ryt błogosławieństwa (n. 4). Za pobożne przyjęcie błogosławieństwa pasterskiego udzielonego przez biskupa diecezjalnego swoim wiernym (n. 4). Biskup diecezjalny ma władzę udzielania błogosławieństwa papieskiego z odpustem zupełnym, według przepisanej formuły, trzy razy w roku, w święta uroczyste przez siebie określone (N. 7, 2o). Kapłan, który udziela sakramentów świętych wiernemu zagrożonemu śmiercią, powinien mu udzielić błogosławieństwa apostołskiego z odpustem zupełnym (n. 12, § 1). Jeżeli nie ma kapłana, który by w godzinę śmierci udzielił sakramentów i błogosławieństwa papieskiego obdarzonego odpustem zupełnym, Kościół udziela wiernemu należycie usposobionemu odpustu zupełnego „o ile wierny za życia miał zwyczaj stale odmawiania jakichkolwiek modlitw”. W tym wypadku Kościół uzupełnia trzy warunki uzyskania odpustu zupełnego (n. 12 § 2). Przy uzyskaniu tego odpustu chwalebną rzeczą jest posłużenie się krucyfiksem lub krzyżem (n. 12, § 3). Odpust w godzinę

śmierci wierny może uzyskać, chociażby w tym dniu już zyskał odpust zupełny (n. 12 § 4).